

verne ved de andre Skoler er saaledes, at de ved Selvstudium kunne klare sig med det, de høre ved Forelæsningerne.

Jeg vil derfor ikke kunne give dette Forslag min Tilslutning, idet jeg mener, at vi kunde benytte Tiden, til vi faa vore Finanser i Orden, med at finde Besparelser paa disse Institutioners Budgetter. Naar vi saa have set Resultatet heraf, kunne vi gaa til en Lønreform, og saa har jeg ikke noget imod, at den bliver endelig. Jeg vil ikke udtale mig imod selve den Tanke, at vore Videnskabsmænd skulle have en i og for sig forsvarlig Løn, men jeg mener, at Tiden ikke er inde dertil, idet Tiden først bør benyttes til at undersøge hvilke Besparelser der kunne indvindes.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Møller: Til det ærede Medlem, der nu satte sig, vil jeg sige, at det kan være rigtigt nok, at ogsaa Professorerne ved den polytekniske Læreanstalt eller ved Landbohøjskolen have et stort Laboratoriearbejde ved Siden af Forelæsningsarbejdet, men der er det at bemærke vedrørende Laboratoriearbejdet ved Universitetet, at det er noget forholdsvis nyt, idet de allerfleste af Universitetets Laboratorier ere komne til i de sidste 14—15 Aar. Derimod har jeg nu den Forestilling, at Laboratoriearbejdet ved Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen er lige saa gammelt som disse Anstalter og altsaa er noget, der fra første Færd har hørt med til Lærergerningen der. Ved Universitetet har det lagt et meget betydeligt Plus til Lærernes Arbejde, uden at der har fundet nogen Lønningsforhøjelse Sted, som kan ækvivalere det.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Sørensen: Dertil skal jeg sige, at medens Lærerpersonalet ved Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen ikke i væsentlig Grad er blevet forøget i de senere Aar, er Lærerpersonalet ved Universitetet omtrent blevet fordoblet, i alt Fald meget betydeligt forøget. Jeg synes derfor, at det Forhold, det ærede Medlem nu nævner, ikke kan bevise noget i den Retning, han ønsker.

K. M. Klausen: Om Lovforslaget i Almindelighed skal jeg ikke udtale mig. Jeg kan give det min Tilslutning og hen-

holde mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen); men der er et Par Sider ved Lovforslaget, som jeg vil fremdrage. De angaa de underordnede Funktionærer ved de forskellige Skoler, der her er Tale om. Det er Folk med meget smaa Lønninger. Nu foreslaas der en Forbedring med en vis Procent af deres Begyndelsesløn. Det vilde dog være mere naturligt, om man gav dem en vis Procent af deres Slutningsløn. Selv om man gjorde det, vilde de alligevel ikke komme op paa de Lønninger, der gives deres Kolleger, som ere ansatte i Ministerierne og lignende Steder. Jeg vil derfor henstille, at det blev Slutningslønnen og ikke Begyndelseslønnen, der her blev lagt til Grund.

Samtidig vil jeg benytte Lejligheden til at fremføre fra disse Funktionærers Side et Krav, der flere Gange har været fremme her, nemlig Kravet om, at de underordnede Funktionærer skulde have en Pensionslov. Spørgsmaalet har f. Eks. været fremme flere Gange for Landbohøjskolens Vedkommende, og saa vidt jeg erindrer, har den højtærede Landbrugsminister udtalt sig endog meget velvilligt om denne Sag, og vi havde ventet, at han i Fjor vilde have fremsat et Lovforslag derom. Det skete imidlertid ikke, skønt Lovforslaget foreligger færdigt udarbejdet, saa vidt jeg da erindrer, hvad den højtærede Minister har sagt desangaaende. Jeg vil, som sagt, henlede Opmærksomheden paa denne Side af Sagen. Nu er det jo saaledes, at naar en underordnet Funktionær afgaar, vedtages der i Almindelighed en Understøttelse paa Finansloven. Det er ikke saa længe siden, der blev givet en Understøttelse til en af de underordnede Funktionærer ved Landbohøjskolen. Han havde tjent i en lang Aarrække og fik ved sin Afgang Dannebrogskorset, og ved Siden deraf gav man ham en Understøttelse paa 300 Kr. aarlig. Det var Manden ikke i Stand til at leve af, og han har nu maattet begive sig ind paa Frederiksberg Alderdomshjem, men det skulde dog ikke være Meningens med de Understøttelser, der gives for lang og tro Stats-tjeneste, at de knap nok ere saa gode, som om vedkommende fik Alderdomsunderstøttelse. Jeg vil derfor ogsaa henlede Opmærksomheden paa, om vi ikke kunde benytte Lejligheden til at give disse Funktionærer en Pensionslov.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg kan i det hele